LIGJ
Nr.9871, datë 11.2.2008

PËR RATIFIKIMIN E "MARRËVESHJES NDËRMJET REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE REPUBLIKËS SË ITALISË, SI SHTESË E KONVENTËS EUROPIANE PËR EKSTRADIMIN, TË 13 DHJETORIT 1957 DHE E KONVENTËS EUROPIANE PËR NDIHMË JURIDIKE PËR ÇËSHTJET PENALE, TË 20 PRILLIT 1959, QË KA SI QËLLIM TË LEHTËSOJË ZBATIMIN E TYRE"

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet "Marrëveshja ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Italisë, si shtesë e Konventës Europiane për Ekstradimin, të 13 dhjetorit 1957 dhe e Konventës Europiane për Ndihmë Juridike për Çështjet Penale, të 20 prillit 1959, që ka si qëllim të lehtësojë zbatimin e tyre".

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.5628, datë 22.2.2008 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bamir Topi

MARRËVESHJE
NDËRMJET REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE REPUBLIKËS SË ITALISË, SI SHTESË E KONVENTËS EUROPIANE MBI EKSTRADIMIN E 13 DHJETORIT 1957 DHE E KONVENTËS EUROPIANE PËR NDIHMËN JURIDIKE PËR ÇËSHTJET PENALE TË 20 PRILLIT 1959, QË KA SI QËLLIM TË LEHTËSOJË ZBATIMIN E TYRE

Republika e Shqipërisë dhe Republika e Italisë, më poshtë do të quhen Palët Kontraktuese,

dëshirojnë të plotësojnë Konventën Europiane të Ndihmës Juridike për Çështjet Penale të datës 20 prill 1959 në marrëdhëniet ndërmjet Palëve Kontraktuese, dhe të lehtësojnë zbatimin e parimeve që përmbahen në të, pa paragjykuar nenet që mbrojnë lirinë individuale;

duke nënvizuar që është interes i përbashkët i Palëve Kontraktuese që ndihma juridike ndërmjet tyre të kryhet në mënyrë të shpejtë dhe efikase, në përputhje me parimet themelore të së drejtës së tyre të brendshme, si dhe duke respektuar të drejtat individuale dhe parimet e Konventës Europiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe të Lirive Themelore, e firmosur në Romë, më 4 nëntor 1950;

duke dëshiruar, gjithashtu të plotësojnë Konventën Europiane të Ekstradimit të 13 dhjetorit 1957 në marrëdhëniet ndërmjet Palëve Kontraktuese, duke iu referuar në mënyrë të veçantë ekstradimit të shtetasve respektivë;

duke pasur parasysh që, përsa i përket ekstradimit të shtetasve, Republika e Shqipërisë, në depozitimin e instrumentit të ratifikimit të Konventës Europiane për Ekstradimin deklaronte, duke iu referuar parashikimit të bërë në nenin 6 paragrafi 1 të së njëjtës Konventë, që: "Shqipëria refuzon ekstradimin e shtetasve të vet, me përjashtim të rasteve kur është parashikuar ndryshe në marrëveshjet ndërkombëtare në të cilat Shqipëria është Palë Kontraktuese";

duke njohur që me këtë Marrëveshje, në përputhje me letrën dhe në kuadër të deklarimit të Republikës së Shqipërisë, Palët Kontraktuese kanë si qëllim që të heqin dorë nga e drejta për të refuzuar dorëzimin e shtetasve respektivë, siç parashikohet nga neni 6 paragrafi 1 i Konventës Europiane për Ekstradimin, dhe për këtë qëllim parashikimet e mundshme në kundërshtim me këtë qëllim të parashikuara

nga rregullimet respektive juridike nuk mund të përbëjnë një motiv të vlefshëm për të refuzuar dorëzimin e shtetasve përkatës;

dëshirojnë të plotësojnë dhe të përfshijnë marrëdhëniet përkatëse në fushën e asistencës juridike për ekstradimin nën dritën dhe në përputhje me *acquis*-in e Bashkimit Europian në këtë çështje, duke iu referuar në mënyrë të veçantë parashikimeve që përmbahen në Konventën e Ndihmës Juridike në Fushën Penale ndërmjet shteteve anëtare të Bashkimit Europian, miratuar nga Këshilli i Bashkimt Europian në 29 maj 2000, si dhe protokollin e saj shtesë, të miratuar nga Këshilli i Bashkimit Europian, më 16 tetor 2001;

duke shprehur besimin e tyre në strukturën dhe në funksionimin e rregullimeve respektive juridike dhe në aftësinë e Palëve Kontraktuese për të garantuar procese të njëjta;

duke njohur se parashikimet e parashikuara nga Konventa Europiane e Ndihmës Juridike në Fushën Penale e 20 prillit 1959 dhe nga Konventa Europiane e Ekstradimit e 13 dhjetorit 1957 qëndrojnë në fuqi për të gjitha çështjet që nuk rregullohen nga kjo Marrëveshje,

kanë rënë dakord për parashikimet e mëposhtme:

TITULLI I
RAPORTET ME KONVENTAT E TJERA TË NDIHMËS JURIDIKE DHE EKSTRADIMIT

Neni 1
Raportet me konventat e tjera në fushën e ndihmës juridike dhe ekstradimit

Kjo Marrëveshje ka si qëllim që t'i plotësojë parashikimet dhe të lehtësojë zbatimin ndërmjet Palëve Kontraktuese:

a) të Konventës Europiane të Ndihmës Juridike në Fushën Penale të 20 prillit 1959, më poshtë e quajtur Konventa Europiane e Ndihmës Juridike;

b) të protokollit shtesë të Konventës Europiane të Ndihmës Juridike të 17 marsit 1978;

c) të Konventës Europiane për Ekstradimin e 13 dhjetorit 1957, më poshtë e quajtur Konventa Europiane e Ekstradimit.

TITULLI II
PARASHIKIME NË LIDHJE ME KONVENTËN EUROPIANE TË NDIHMËS JURIDIKE

KREU I
PARASHIKIME TË PËRGJITHSHME

Neni 2
Formalitetet dhe procedurat që kanë të bëjnë me kërkesat për ndihmë juridike

1. Në rastet në të cilat lejohet ndihma, pala së cilës i kërkohet ndihma shikon formalitetet dhe procedurat e treguara në mënyrë të shprehur nga pala kërkuese, me përjashtim të rasteve kur kjo Marrëveshje parashikon ndryshe dhe gjithmonë nëse formalitetet dhe procedurat e treguara nuk janë në konflikt me parimet themelore të së drejtës së palës që i kërkohet ndihma.

2. Pala që i kërkohet ndihma i jep zbatim sa më shpejt të jetë e mundur kërkesës së ndihmës juridike, duke pasur plotësisht parasysh, brenda kufijve të mundshëm, afatet procedurale, si dhe afatet e tjera të treguara nga pala kërkuese. Pala kërkuese shpjegon arsyet se përse ka kërkuar një afat të caktuar.

3. Në rast se kërkesës nuk mund t'i jepet zbatim, tërësisht ose pjesërisht, sipas kërkesave të përcaktuara nga pala kërkuese, autoritetet e palës që i kërkohet ndihma informojnë menjëherë autoritetet e palës kërkuese, duke treguar kushtet sipas të cilave mund t'i jepet zbatim kërkesës. Autoritetet e palës kërkuese dhe të palës që i kërkohet ndihma mund të bien dakord më pas mbi të ardhmen që i rezervohet kërkesës, mbi domosdoshmërinë duke e kushtëzuar këtë me plotësimin e këtyre kushteve.

4. Nëse parashikohet se afatet e përcaktuara nga pala kërkuese për t'i dhënë zbatim kërkesës nuk mund të respektohen dhe, nëse arsyet sipas paragrafit 2, fraza e dytë, tregojnë konkretisht që një vonesë e mundshme do të përbëjë një pengesë themelore për procedimin në vazhdim të palës kërkuese, autoritetet e palës që i kërkohet ndihma tregojnë menjëherë një përllogaritje të afateve të nevojshme për t'i dhënë

zbatim kërkesës. Autoritetet e palës kërkuese komunikojnë menjëherë, nëse kërkesa gjithsesi duhet të merret parasysh. Autoritetet e palës kërkuese dhe të palës që i kërkohet ndihma mund të bien dakord më pas mbi të ardhmen që duhet t'i rezervohet kërkesës.

Neni 3

Dërgimi nëpërmjet postës dhe dorëzimi i akteve të procedimit

1. Secila Palë Kontraktuese i dërgon personave që ndodhen në territorin e tjetrës aktet e procedimit të destinuara për to drejtpërdrejt nëpërmjet postës.

2. Dërgimi i akteve të procedimit mund të bëhet nëpërmjet autoriteteve kompetente qendrore të palës që i kërkohet ndihma vetëm në rast se:

a) adresa e marrësit të aktit është e panjohur ose e paqartë; ose

b) normat përkatëse të procedurës së palës kërkuese kërkojnë një provë të dorëzimit të kryer të aktit te marrësi, e ndryshme nga ajo që mund të sigurohet nëpërmjet postës; ose

c) nuk ka qenë e mundur që të dërgohet akti nëpërmjet postës; ose

d) pala kërkuese ka motive të bazuara për të pretenduar se dërgimi nëpërmjet postës është joefikas dhe i papërshtatshëm.

3. Nëse ka motiv për të pretenduar që marrësi nuk kupton gjuhën në të cilën është hartuar akti i procedimit, ky i fundit, ose të paktën pjesët e rëndësishme të tij, duhet të përkthehen në gjuhën ose në një nga gjuhët e palës në territorin e të cilës gjendet marrësi. Nëse autoriteti që nxjerr aktin është në dijeni të faktit që marrësi njeh vetëm një gjuhë tjetër, akti ose të paktën pjesët e rëndësishme të tij duhet të përkthehen në këtë gjuhë tjetër.

4. Të gjitha aktet e procedimit janë të pajisura me një njoftim në të cilën është përcaktuar që marrësi mund të marrë informacione nga autoriteti që ka nxjerrë aktin ose nga autoritete të tjera të palës së interesuar në lidhje me të drejtat e tij dhe detyrimet e tij në lidhje me aktin. Paragrafi 3 zbatohet në mënyrë të njëjtë me këtë njoftim.

5. Ky nen nuk ndikon në zbatimin e neneve 8, 9 dhe 12 të Konventës Europiane të Ndihmës Juridike.

Neni 4

Transmetimi i kërkesave të ndihmës juridike

1. Kërkesat për ndihmë juridike bëhen në mënyrë të shkruar ose nëpërmjet çdo mjeti tjetër të aftë për të prodhuar një regjistrim të shkruar të kushteve që i bëjnë të mundur palës që i kërkohet ndihma të verifikojë vërtetësinë. Këto kërkesa kryhen drejtpërdrejt nëpërmjet autoriteteve gjyqësore që kanë kompetencë territoriale me qëllim të prezantimit të tyre dhe sipas përmbajtjes, përpara zbatimit të tyre, i transmetohen:

- përsa i përket Republikës Italiane, Ministrisë së Drejtësisë, Drejtorisë së Përgjithshme të Drejtësisë Penale, zyra II;
- përsa i përket Republikës së Shqipërisë, Ministrisë së Drejtësisë, Drejtorisë së Përgjithshme për Çështjet e Drejtësisë.

Kërkesat për ndihmë juridike rikthehen nëpërmjet kanaleve të njëjta, nëse nuk parashikohet ndryshe në këtë nen. Çdo denoncim i një Pale të drejtpërdrejtë për të siguruar që të nxiten procedimet përpara gjyqtarëve të tjetrës në kuadër të nenit 21 të Konventës Europiane të Ndihmës Juridike mund të jetë objekt i komunikimeve të drejtpërdrejta ndërmjet autoriteteve juridike kompetente.

2. Paragrafi 1 nuk paragjykon mundësinë që të dërgohen ose të dorëzohen kërkesat në çështje specifike:

a) nëpërmjet një autoriteti qendror të njërës palë dhe të një autoriteti qendror të tjetrës; ose

b) midis një autoriteti gjyqësor të njërës palë dhe një autoriteti qendror të tjetrës.

3. Aty ku, përsa i përket kërkesave sipas neneve 9, 10 ose 11, autoriteti kompetent është një autoritet gjyqësor ose një autoritet qendror për njërën palë dhe një autoritet doganor ose policor për palën tjetër, kërkesat dhe përgjigjet mund të shkëmbehen drejtpërdrejt midis këtyre autoriteteve. Paragrafi 1 zbatohet për këto kontakte.

4. Kërkesat ose komunikimet më poshtë dërgohen nëpërmjet autoriteteve qendrore të palëve:

a) kërkesat për transferim të përkohshëm ose tranziti të personave të burgosur sipas nenit 11 të Konventes Europiane të Ndihmës Juridike;

b) njoftime të informacioneve në lidhje me dënimet sipas nenit 22 të Konventës Europiane të Asistences Juridike. Gjithsesi, kërkesat për kopje të vendimeve dhe të masave sipas nenit 4 të protokollit shtesë të Konventës Europiane të Ndihmës Juridike mund t'u dërgohen drejtpërdrejt autoriteteve kompetente.

Neni 5

Shkëmbimi spontan i informacioneve

1. Brenda kufijve që vendos e drejta e brendshme, autoritetet gjyqësore kompetente të Palëve Kontraktuese mund të procedojnë për një shkëmbim informacioni, pa qenë paraqitur një kërkesë për këtë qëllim, në lidhje me vepra penale që ndiqen nga ana e autoritetit marrës në momentin e transmetimit të informacioneve.

2. Informacionet shkëmbehen në mënyrë të shkruar, ose nëpërmjet çdo mjeti të aftë për të prodhuar një regjistrim të shkruar, me kushtet që i lejojnë Palëve Kontraktuese që të verifikojnë vërtetësinë.

3. Autoriteti që siguron informacionet mund, sipas së drejtës së brendshme, t'i imponojë autoritetit gjyqësor marrës kushte për përdorimin e këtij informacioni. Autoriteti gjyqësor marrës i respekton këto kushte.

4. Midis autoriteteve gjyqësore kompetente të parashikuara nga paragrafi 1, për palën italiane, Drejtoria Kombëtare Antimafia procedon me shkëmbimin e informacioneve dhe të aktiviteteve të tjera të dhëna asaj nga e drejta e brendshme e vendit.

KREU II

KËRKESA E FORMAVE TË VEÇANTA TË NDIHMËS JURIDIKE

Neni 6

Kthimi

1. Palës që i kërkohet ndihmë, sipas kërkesës së palës kërkuese dhe pas mbrojtjes së të drejtave të të tretëve në mirëbesim, mund të vërë në dispozicion të palës kërkuese, me qëllim të rikthimit te pronari i ligjshëm, të mirat e siguruara nëpërmjet veprave penale.

2. Në zbatim të neneve 3 dhe 6 të Konventës Europiane të Ndihmës Juridike, pala që i kërkohet ndihmë mund të heqë dorë nga rikthimi i të mirave para ose pas dorëzimit të tyre te pala kërkuese, në rast se kjo mund të favorizojë rikthimin e këtyre të mirave te pronari i ligjshëm. Mbeten të paparagjykuara të drejtat e të tretëve në mirëbesim.

3. Në rast të heqjes dorë nga rikthimi i të mirave para dorëzimit të tyre te pala kërkuese, pala që i kërkohet ndihmë nuk kërkon asnjë të drejtë garancie ose asnjë të drejtë tjetër kundërshtimi në lidhje me parashikimet e ligjit për çështjet e taksave dhe të doganës në lidhje me këto të mira. Një heqje dorë që sipas paragrafit 2 nuk paragjykon të drejtën e palës që i kërkohet ndihmë të përfitojë detyrime ose të drejta nga pronari i ligjshëm.

Neni 7

Pyetja nëpërmjet lidhjes audiovizive

1. Nëse një person ndodhet në territorin e njërës prej Palëve Kontraktuese, dhe duhet të pyetet në cilësinë e dëshmitarit apo të ekspertit nga organet gjyqësore të palës tjetër, kjo e fundit mund të kërkojë që nëse për personin në fjalë nuk është e përshtatshme apo e mundur të shfaqet vetë në territorin e saj, që pyetja të zhvillohet nëpërmjet lidhjes audiovizive, sipas dispozitave të paragrafëve 2 dhe 8.

2. Pala të cilës i kërkohet ndihmë jep pëlqimin për një pyetje të tillë nëse metoda e lidhjes audiovizive nuk përbën shkelje të parimeve themelore të së drejtës së brendshme dhe me kusht që të disponojë instrumente teknike për kryerjen e një dëgjimi të tillë në distancë. Nëse pala të cilës i kërkohet ndihmë nuk disponon instrumentet teknike për kryerjen e lidhjes audiovizive, ato mund t'i vihen në dispozicion nga pala kërkuese në vijim të një marrëveshjeje të ndërsjellë.

3. Kërkesat e pyetjes me anë të lidhjes audiovizive, përveç informacioneve për të cilat flet neni 14 i Konventës Europiane të Ndihmës në Fushën Juridike përmbajnë tregues

të arsyeve për të cilat nuk është e përshtatshme apo e mundur prania e dëshmitarit apo e ekspertit, emrin e organit gjyqësor dhe të personave që do të kryejnë pyetjen.

4. Organi gjyqësor i palës së pyetur urdhëron paraqitjen e personit në fjalë sipas formave të parashikuara nga legjislacioni i tij.

5. Në pyetjen e kryer nëpërmjet lidhjes audiovizive zbatohen dispozitat në vijim:

a) gjatë pyetjes është i pranishëm autoriteti gjyqësor i palës së pyetur, i asistuar dhe nga një përkthyes nëse është e nevojshme, që kujdeset dhe garanton identifikimin e personit që do të pyetet, si dhe respektimin e parimeve themelore të së drejtës së palës së pyetur. Nëse autoriteti gjyqësor i palës së cilës i kërkohet ndihmë konsideron se gjatë pyetjes dhunohen parimet themelore të së drejtës së kësaj pale, ajo ndërmerr pa vonesë masat e nevojshme për të siguruar që pyetja të vazhdojë të kryhet sipas këtyre parimeve;

b) organet kompetente të palës së pyetur bien dakord, nëse është rasti, për ndërmarrjen e masave mbrojtëse për personin që do të pyetet;

c) pyetja drejtohet drejtpërdrejt nga organi gjyqësor i palës kërkuese ose nën drejtimin e tij, në përputhje me parimet e tij të së drejtës;

d) pas kërkesës së palës kërkuese, ose të personit që do të pyetet, pala së cilës i kërkohet ndihmë sigurohet që personi që do të pyetet të asistohet, nëse është rasti, nga një përkthyes;

e) personi që do të pyetet mund të përdorë të drejtën e tij për të mos u përgjigjur, të parashikuar nga legjislacioni i brendshëm i palës së cilës i kërkohet ndihmë, apo i palës kërkuese.

6. Përveç masave të vendosura për mbrojtjen e personave, në përfundim të pyetjes autoriteti gjyqësor i palës së cilës i kërkohet ndihmë përgatit një procesverbal duke shënuar datën dhe vendin e pyetjes, identitetin e personit të pyetur, identitetet dhe cilësitë e të gjithë personave të tjerë që kanë marrë pjesë në marrjen në pyetje, paraqitjet e mundshme të betimeve të bëra dhe kushtet teknike në të cilat është zhvilluar pyetja.

Ky dokument u dërgohet nga autoritetet kompetente të palës së cilës i kërkohet ndihmë, autoriteteve kompetente të palës kërkuese.

7. Kostot për vendosjen e lidhjes me video, organizimin e lidhjes me video te pala së cilës i kërkohet ndihmë, pagesa e përkthyesve të ofruar prej kësaj pale, përputhjen e pagesave të dëshmitarëve dhe të ekspertëve, si dhe mbulimin e shpenzimeve të tyre të udhëtimit për të arritur në palën së cilës i kërkohet ndihmë, rimbursohen nga pala kërkuese drejt palës së cilës i kërkohet ndihmë, përveç rastit kur kjo e fundit heq dorë plotësisht apo pjesërisht nga rimbursimi.

8. Palët Kontraktuese adoptojnë masat e nevojshme për të siguruar që në pyetjen e dëshmitarëve ose të ekspertëve të kryera në territorin e tyre, në bazë të këtij neni, në rastin kur ata refuzojnë të dëshmojnë megjithëse e kanë detyrim apo japin dëshmi të rreme, të aplikohet e drejta e brendshme me të njëjtën vlerë si në marrjet në pyetje të kryera në një procedim brenda vendit.

9. Dispozitat e këtij neni zbatohen edhe në marrjen në pyetje të të pandehurve, si dhe të subjekteve të tjera dhe palëve të procedimit. Në këtë rast, vendimi për të kryer lidhjen audiovizive, si dhe kushtet në të cilat ajo kryhet, përcaktohen nga Palët Kontraktuese, në përputhje me të drejtën e tyre kombëtare dhe instrumentet përkatëse ndërkombëtare ekzistuese, përfshirë Konventën Europiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe të Lirive Themelore të 1950. Për sa janë të pajtueshme, zbatohen dispozitat e parashikuara nga paragrafët 2 dhe 8.

Neni 8
Pyetja e dëshmitarëve dhe e ekspertëve me anë të lidhjes tetefonike

1. Kur nuk është e mundur të procedohet me një lidhje audiovizive, nëse një person ndodhet në territorin e njërës prej Palëve Kontraktuese dhe duhet të pyetet nga organet gjyqësore të palës tjetër në cilësinë e dëshmtarit ose të ekspertit, pala e dytë mund të kërkojë ndihmën e palës së parë në mënyrë që pyetja të kryhet nëpërmjet telefonit, në zbatim të paragrafëve nga 2 deri në 6.

2. Kusht paraprak për kryerjen e pyetjes nëpërmjet telefonit është që dëshmitari ose eksperti të jenë dakord.

3. Pala së cilës i kërkohet ndihmë bie dakord me pyetjen nëpërmjet telefonit, nëse përdorimi i kësaj teknike nuk bie në kundërshtim me parimet themelore të së drejtës së brendshme.

4. Kërkesa për pyetjen nëpërmjet telefonit përmban përveç informacioneve që përmban neni 14 i Konventës Europiane të Ndihmës Juridike emrin e autoritetit gjyqësor dhe të personave që do të kryejnë pyetjen, si dhe të dhëna nga të cilat të rezultojë që dëshmitari ose eksperti janë dakord të marrin pjesë në

një marrje në pyetje nëpërmjet telefonit.

5. Aspektet praktike të pyetjes përcaktohen nga Palët Kontraktuese. Gjatë rënies dakord mbi aspektet e lartpërmendura, pala së cilës i kërkohet ndihmë impenjohet që të:

a) njoftojë dëshmitarin ose ekspertin në fjalë për orën dhe vendin e pyetjes;

b) të kryejë identifikimin e dëshmitarit ose ekspertit;

c) të verifikojë që dëshmitari ose eksperti janë dakord për kryerjen e pyetjes nëpërmjet telefonit.

6. Zbatohen dispozitat e përshtatshme, siç janë neni 7, paragrafi 5 dhe paragrafi 8. Përveçse kur është vendosur ndryshe, zbatohen *mutatis mutandis* dispozitat e nenit 7, paragrafi 7.

Neni 9

Dorëzimet e kontrolluara

1. Palët Kontraktuese zotohen që të garantojnë se me marrjen e kërkesës nga pala tjetër mund të zhvillojnë dorëzime të kontrolluara në territorin ku zhvillohen hetimet lidhur me vepra penale objekt ekstradimi.

2. Vendimi për të kryer dorëzime të kontrolluara merret në secilin rast specifik, nga autoritetet kompetente të palës së cilës i kërkohet ndihmë, duke respektuar të drejtën e brendshme të kësaj pale.

3. Dorëzimet e kontrolluara kryhen në përputhje me procedurat në fuqi të palës së cilës i kërkohet ndihmë. Autoritetet kompetente të kësaj pale mbajnë të drejtën e iniciativës, drejtimin dhe kontrollin e operacionit.

Neni 10

Skuadrat e përbashkëta hetimore

1. Autoritetet kompetente të Palëve Kontraktuese mund të krijojnë me marrëveshje të përbashkët, një skuadër të përbashkët hetimore, për një qëllim të caktuar dhe një afat të kufizuar, i cili mund të zgjatet me aprovimin e Palëve Kontaktuese, për të kryer hetime të një natyre penale, në territorin e palëve. Përbërja e skuadrës tregohet në marrëveshje.

Një skuadër e përbashkët hetimore mund të ngrihet në veçanti kur:

a) hetimet e kryera nga një prej Palëve Kontraktuese mbi vepra penale, janë të një natyre komplekse dhe të vështira që kanë lidhje me Palën tjetër Kontraktuese;

b) kur Palët Kontraktuese kryejnë hetime mbi vepra penale që për shkak të rrethanave të rastit kërkojnë ndërmarrjen e një veprimi të koordinuar dhe për të cilin është rënë dakord. Një kërkesë për ngritjen e një skuadre të përbashkët hetimore mund të paraqitet nga të dyja Palët Kontraktuese të interesuara. Skuadra ngrihet në Palën Kontraktuese ku do të presupozohet se do të zhvillohen hetimet.

2. Përveç informacioneve të parashikuara nga neni 14 i Konventës Europiane të Ndihmës Juridike, kërkesat për ngritjen e një skuadre të përbashkët hetimore përmbajnë propozime lidhur me përbërjen e skuadrës.

3. Skuadra e përbashkët hetimore vepron në territorin e Palëve Kontraktuese sipas kushteve të përgjithshme në vijim:

a) skuadra drejtohet nga një përfaqësues i organeve kompetente dhe merr pjesë në hetimet e natyrës penale të Palës Kontraktuese në territorin e së cilës vepron skuadra. Drejtuesi i skuadrës vepron brenda kufijve të kompetencave të tij në përputhje me të drejtën e brendshme të palës;

b) skuadra vepron në përputhje me të drejtën e Palës Kontraktuese në të cilën vepron. Gjatë kryerjes së funksioneve të tyre anëtarët e skuadrës i raportojnë personit të parashikuar në germën “a”, duke pasur parasysh kushtet e vendosura nga autoritetet përkatëse në marrëveshjen e krijimit të skuadrës;

c) Pala Kontraktuese në territorin e të cilës vepron skuadra, cakton kushtet e nevojshme organizative për t’i mundësuar funksionimin.

4. Në kuptim të këtij neni me shprehjen “të caktuar” pranë skuadrës hetimore nënkuptohen anëtarët e skuadrës së përbashkët hetimore, të ndryshëm nga ata të Palës Kontraktuese në territorin e të cilës ajo vepron.

5. Anëtarët e caktuar të skuadrës së përbashkët hetimore janë të autorizuar të jenë të pranishëm në territorin e Palës Kontraktuese ku do të veprohet nëse janë ndërmarrë masa hetimore. Gjithsesi, për arsye të veçanta, drejtuesi i skuadrës mund të urdhërojë ndryshe, në përputhje me të drejtën e Palës Kontraktuese në të cilën vepron skuadra.

6. Anëtarëve të caktuar të skuadrës së përbashkët hetimore, në përputhje me të drejtën e Palës Kontraktuese të veprimit, mund t'u ngarkohet ekzekutimi i këtyre masave hetimore nga ana e drejtuesit të skuadrës, atëherë kur kjo është aprovuar nga autoritetet kompetente të Palëve Kontraktuese të ndërhyrjes, dhe nga Pala Kontraktuese që i ka caktuar.

7. Nëse skuadra e përbashkët hetimore sheh nevojën që në njërën nga Palët Kontraktuese të merren masa hetimore, personat e caktuar nga kjo Palë Kontraktuese mund të bëjnë direkt një kërkesë drejtuar organeve kompetente të tyre. Masat në fjalë ekzaminohen nga kjo Palë Kontraktuese lidhur me kushtet në të cilat do të zbatoheshin, nëse do të ishin kërkuar në kuadër të një hetimi të kryer në nivel kombëtar.

8. Nëse skuadra e përbashkët hetimore ka nevojë për ndihmën e një shteti që nuk ka marrë pjesë në ngritjen e skuadrës, organet kompetente të Palës Kontraktuese të ndërhyrjes mund të drejtojnë një kërkesë tek organet kompetente të shtetit tjetër të interesuar në përputhje me instrumentet dhe dispozitat ekzistuese.

9. Për qëllimet e një hetimi penal të kryer nga skuadra e përbashkët hetimore, anëtarët e kësaj të fundit mund t'i ofrojnë kësaj skuadre informacionet që disponojnë të ardhura nga Pala Kontraktuese që i ka shkëputur, por duke respektuar të drejtën e tyre të brendshme dhe brenda kufijve të kompetencave përkatëse.

10. Informacionet e marra në mënyrë të ligjshme nga një anëtar apo nga një pjesëtar i shkëputur gjatë pjesëmarrjes në një skuadër të përbashkët hetimore, dhe të cilat ndryshe nuk janë në dispozicion të organeve kompetente të Palës Kontraktuese të interesuar, mund të përdoren:

a) për arritjen e qëllimeve të parashikuara në dokumentin e krijimit të skuadrës;

b) për të pasur konsensusin e Palës Kontraktuese ku vihen në dispozicion informacionet për identifikimin, hetimin dhe ndjekjen e veprave të tjera penale. Ky konsensus mund të mohohet vetëm atëherë kur çështja në fjalë mund të verë në rrezik hetimet penale të Palës Kontraktuese të interesuar ose atëherë kur kjo e fundit mund të refuzojë asistencën juridike të përdorur për këtë qëllim;

c) për të eliminuar një kërcënim të menjëhershëm dhe të rëndë ndaj sigurisë publike, duke mos e dëmtuar germën "b" në rastin kur do të niset një hetim penal i mëtejshëm;

d) për qëllime të tjera brenda kufijve për të cilat është rënë dakord nga Palët Kontraktuese që janë pjesë përbërëse e skuadrës.

11. Neni në fjalë nuk prek asnjë nga dispozitat e tjera në fuqi apo marrëveshje lidhur me krijimin, apo veprimtarinë e skudrave të përbashkëta hetimore.

Neni 11

Infiltrimet

1. Palët Kontraktuese mund të bien dakord të bashkëpunojnë ndërmjet tyre për zhvillimin e hetimeve në fushën e kriminalitetit, me anë të personave të infiltruar ose nën identitete të rreme (infiltrimet).

2. Vendimi mbi kërkesën merret në secilin rast specifik nga autoritet kompetente të palës së pyetur në përputhje me të drejtën dhe procedurat në nivel kombëtar. Kohëzgjatja e operacionit të infiltrimit, kushtet e posaçme dhe statusi ligjor i agjentëve të përfshirë gjatë operacionit të infiltrimit caktohen nga palët në respektim të të drejtës së tyre dhe të procedurave të tyre të brendshme.

3. Operacionet e infiltrimit kryhen në përputhje me të drejtën dhe procedurat e brendshme të Palëve Kontraktuese në territorin e të cilës zhvillohet operacioni. Palët Kontraktuese bashkëpunojnë për të kryer përgatitjen dhe kontrollin e operacionit të infitrimit dhe për të ndërmarrë vendime me qëllim garantimin e sigurisë së agjentëve të infiltruar apo nën identitet falco.

Neni 12

Përgjegjësia penale në lidhje me funksionarët

Gjatë zhvillimit të operacioneve për të cilat flasin nenet 9, 10 e 11, funksionarët e palës së kundërt nga pala në të cilën zhvillohet operacioni njësohen me funksionarët e kësaj të fundit, përsa i përket veprave penale kundër tyre, apo të kryera nga ata.

Neni 13

Përgjegjësia civile në lidhje me funksionarët

1. Kur në përputhje me nenet 9, 10 e 11, funksionarët e njërës Palë Kontraktuese veprojnë te tjetra, e para është përgjegjëse për dëmet e shkaktuara nga ajo në përmbushjen e misionit, konform të drejtës së

Palës Kontraktuese në territorin në të cilën ata veprojnë.

2. Pala në territorin e së cilës janë shkaktuar dëme të parashikuara nga paragrafi 1, kryen riparimin e dëmeve sipas kushteve që ekzistojnë për dëmet e shkaktuara nga funksionarët e saj.

3. Pala Kontraktuese, funksionarët e së cilës i kanë shkaktuar dëme të tretëve në terrritorin e palës tjetër, i kthen në mënyrë të plotë shumat e derdhura kësaj pale, viktimave apo familjarëve të tyre.

4. Përveç ushtrimit të të drejtave të tyre kundrejt të tretëve dhe përveç pararagrafit 3, secila Palë Kontraktuese, në rastin e paragrafit 1 heq dorë nga kërkesa drejtuar tjetrës palë mbi dëmshpërblimin e dëmit të pësuar nga ajo.

Neni 14

Kërkesa e informacioneve mbi llogaritë bankare dhe mbi operacionet bankare

1. Sipas kërkesave të këtij neni, secila Palë Kontraktuese adopton dispozitat e nevojshme për të përcaktuar në përgjigje të një kërkese të transmetuar nga pala tjetër, nëse një person fizik apo juridik, objekt i një hetimi penal, ka ose kontrollon një apo më shumë llogari bankare, të çfarëdolloj natyre, pranë një institucioni bankar që ndodhet në territorin e saj, dhe në rast se është kështu, të japë çdo lloj informacioni specifik mbi llogaritë e gjetura.

Informacionet përfshijnë edhe faktin nëse ka ardhur ndonjë kërkesë dhe nëse jepen brenda një periudhe të arsyeshme, edhe llogaritë e hapura nga personi, objekt i procedimit.

2. Detyrimi i parashikuar nga ky nen zbatohet vetëm në masën brenda së cilës detajet në fjalë njihen nga organizmi financiar pranë të cilit është depozituar llogaria.

3. Detyrimi i parashikuar nga ky nen zbatohet vetëm nëse hetimi ka të bëjë me një vepër penale që ndëshkohet me kufizim lirie, me një maksimum prej të paktën katër vjetësh në palën kërkuese, dhe me të paktën dy vjet në palën e pyetur.

4. Në kërkesë, autoriteti kërkues:

a) tregon arsyet përse konsideron se informacionet e kërkuara janë të një rëndësie themelore për arritjen e qëllimeve të hetimit të veprës penale;

b) tregon mbi ç'arsye prezumon se llogaritë bankare mbahen pranë bankave të ndodhura në palën e pyetur, dhe prej sa kohësh është në dijeni të këtij fakti, cilat banka mund të jenë të përfshira;

c) jep çfarëdolloj informacioni që disponon dhe që mund të lehtësojë zbatimin e kërkesës.

5. Pas marrjes së kërkesës nga pala kërkuese, pala e pyetur ofron detajet e llogarive bankare mbi të cilat kërkohet informacion, dhe mbi veprimet bankare që janë kryer brenda një periudhe të caktuar, mbi një apo më shumë llogari të përcaktuara në kërkesë, përfshirë këtu edhe detajet e lidhura me llogari të mundshme emetuese (dhënëse) apo përfituese.

6. Detyrimi i parashikuar në paragrafin e mëparshëm zbatohet vetëm në masën brenda së cilës detajet në fjalë janë të njohura nga organizmi financiar pranë të cilit është depozituar llogaria.

7. Pala kërkuese shpjegon në kërkesën e saj arsyet pse konsideron se informacionet e kërkuara janë të dobishme për qëllimet e hetimeve mbi veprën penale.

8. Për ekzekutimin e një kërkese të parashikuar nga ky nen, Palët Kontraktuese mund të zbatojnë të njëjtat kushte që zbatojnë edhe për kërkesat e kontrolleve dhe sekuestrimeve.

Neni 15

Kërkesat për verifikimin e veprimeve bankare

1. Secila Palë Kontraktuese merr përsipër që, pas marrjes së një kërkese, të jetë në gjendje të ushtrojë kontroll, gjatë një periudhe të caktuar mbi veprimet bankare që janë kryer në një apo më shumë llogari bankare të përcaktuara në kërkesë, dhe t'i japë rezultatet përkatëse palës kërkuese.

2. Pala kërkuese tregon në kërkesën e saj arsyet përse i konsideron se informacionet e kërkuara janë të domosdoshme për hetimin e veprës penale në fjalë.

3. Vendimi për të ushtruar kontroll merret në secilin rast specifik nga organet kompetente të palës së pyetur, duke mbajtur në konsideratë dispozitat e së drejtës së saj të brendshme.

4. Mënyrat praktike të kontrollit koordinohen me organet kompetente të Palëve Kontraktuese.

Neni 16
Konfidencialiteti

Palët Kontraktuese adoptojnë masat e nevojshme për të siguruar që bankat nuk do t'u zbulojnë klientëve të interesuar apo palëve të treta faktin që është kryer një transmetim informacionesh në përputhje me dispozitat e neneve 14 dhe 15, apo që është duke u zhvilluar një hetim.

Neni 17
Sekreti bankar

Palët Kontraktuese nuk e përdorin sekretin bankar si arsye për të refuzuar bashkëpunimin pas marrjes së një kërkese për ndihmë juridike në kuptimin e kësaj Marrëveshjeje.

TITULLI III
DISPOZITA LIDHUR ME EKSTRADIMIN E SHTETASVE

Neni 18
Ekstradimet e shtetasve

1. Palët Kontraktuese marrin përsipër, në mënyrë të ndërsjellë, të dorëzojnë shtetasit e tyre që ndodhen në ndjekje penale nga njëra prej tyre për kryerjen e veprave penale, ose që janë shpallur në kërkim për vuajtjen e dënimit apo të një mase shtrënguese, në përputhje me normat dhe kërkesat e Konventës Europiane mbi Ekstradimin.

2. Palët Kontraktuese nuk mund të ngrenë shtetësinë si arsye për refuzimin e dorëzimit.

3. Kërkesat për ekstradimin bëhen drejtpërdrejt midis autoriteteve qendrore: për Republikën e Italisë nga Drejtoria e Përgjithshme e Drejtësisë Penale, zyra II, pranë Ministrisë së Drejtësisë; për Republikën e Shqipërisë nga Ministria e Drejtësisë Drejtoria e Përgjithshme e Çështjeve të Drejtësisë.

TITULLI IV
DISPOZITA LIDHUR ME TRANSFERIMET E PROCEDIMEVE PENALE

Neni 19
Transferimet e procedimeve penale

Palët Kontraktuese marrin përsipër të rregullojnë transferimin e procedimeve penale mbi bazën e Konventës mbi Transferimet e Procedimeve Penale, hapur për firmë në Strasburg, më 15 maj 1972.

TITULLI V
MBROJTJA E TË DHËNAVE PERSONALE

Neni 20
Parime të përgjithshme

1. Përsa i përket trajtimit të të dhënave personale që do të transmetohen nga Palët Kontraktuese në bazë të kësaj Marrëveshjeje, palët kontraktuese garantojnë se dispozitat përkatëse të së drejtës së brendshme ofrojnë një nivel mbrojtjeje të dhënash i cili është i barabartë të paktën me nivelin e kërkuar nga Konventa e Këshillit të Europës, e 28 janarit 1981, mbi mbrojtjen e personave në lidhje me përpunimin automatik të të dhënave me karakter personal.

2. Në çdo rast kjo Marrëveshje nuk paragjykon detyrimet e caktuara në ngarkim të shteteve Palë Kontraktuese lidhur me marrëveshje të tjera shumëpalëshe ekzistuese apo të ardhshme, në fushën e mbrojtjes së të dhënave personale, përfshirë këtu edhe instrumentet e adoptuar nga Bashkimi Europian në

fuqi, në nenin 34 paragrafi 2 i Traktatit Themelues të BE-së.

Neni 21
Trajtimi i të dhënave personale

1. Përveç sa është parashikuar nga neni 22, të dhënat personale të transmetuara mbi bazën e kësaj Marrëveshjeje mund të përdoren nga Pala Kontraktuese tek e cila janë transferuar:

a) për llogari të procedimeve mbi të cilat zbatohen dispozitat e kësaj Marrëveshjeje;

b) për procedime të tjera gjyqësore dhe administrative të lidhura në mënyrë të drejtpërdrejtë me procedimet e germës "a";

c) për parandalimin e një rreziku imediat dhe të rëndë për sigurinë publike;

ç) për çfarëdolloj qëllimi tjetër, vetëm pas marrjes së autorizimit nga Pala Kontraktuese që transmeton të dhënat, përveç rastit kur pala e interesuar ka marrë aprovimin e personit të interesuar.

2. Ky nen gjen zbatim edhe për të dhënat personale që nuk janë transmetuar, por që janë mbajtur me mënyra të ndryshme në zbatim nga kjo Marrëveshje.

3. Në varësi të rrethanave të rastit specifik, Pala Kontraktuese që transmeton të dhënat mund t'i kërkojë Palës Kontraktuese tek e cila të dhënat kanë qenë transferuar, të japë informacione mbi përdorimin e të dhënave.

4. Ky nen nuk gjen zbatim për të dhëna personale të përfituara nga njëra prej Palëve Kontraktuese në kuptim të kësaj Marrëveshjeje, dhe të ardhura nga kjo palë.

Neni 22
Mbrojtja e të dhënave në fushën e shkëmbimit të informacioneve

1. Në aktin e shkëmbimit të informacioneve, në çdo rast, organet kompetente gjyqësore marrin në konsideratë kërkesat për mbrojtjën e të dhënave me karakter personal. Këto respektojnë dispozitat në fuqi të Konventës së Këshillit të Europës, të datës 28 janar 1981, mbi mbrojtjen e personave lidhur me përpunimin automatik të të dhënave me karakter personal. Me qëllimin e mbrojtjes së të dhënave, organet gjyqësore kompetente, në zbatim të dispozitës së paragrafit 2, mund të vendosin kushte për trajtimin e të dhënave me karakter personal nga ana e Palës Kontraktuese tek e cila këto të dhëna janë transmetuar.

2. Kur në zbatim të kësaj Marrëveshjeje transmetohen të dhëna me karakter personal, aplikohen dispozitat në vijim:

a) Trajtimi i të dhënave personale nga ana e organit marrës, pranohet vetëm kur është për arsyet e paraqitura në nenin 5. Ky organ mund t'i transmetojë pa aprovimin paraprak të Palës Kontraktuese që ka furnizuar informacionet, tek organet përgjegjëse për veprimtarinë hetimore dhe tek organet gjyqësore me qëllim ndjekjen dhe shtypjen e veprave penale. Në të gjitha rastet e tjera të transmetimit është i nevojshëm aprovimi i Palës Kontraktuese që ka furnizuar informacionet.

b) Gjatë transmetimit të të dhënave, organi gjyqësor i Palës Kontraktuese kujdeset për korrektësinë dhe nivelin e përditësimit. Kurdoherë që mund të besohet se janë transmetuar të dhëna të pasakta, ose të dhëna të cilat nuk duhet të ishin komunikuar, apo të dhëna të transmetuara në mënyrë legjitime duhet që në një moment të caktuar të fshihen në përputhje me dispozitat e ligjit të Palës Kontraktuese që i ka komunikuar (dhënë), atëherë organi marrës informohet pa vonesë. Ky organ ka detyrimin të procedojë me korrigjimet e të dhënave në fjalë ose t'i fshijë ato. Nëse organi marrës ka arsye të besojë se të dhënat e komunikuara janë të pasakta ose duhen fshirë, bën me dije Palën Kontraktuese që i ka komunikuar.

c) Nëse të dhënat e komunikuara duhet të fshihen apo korrigjohen në përputhje me dispozitat e legjislacionit të Palës Kontraktuese që i ka komunikuar, personi i intersuar duhet të disponojë të drejtën efektive të korrigjimit.

d) Organet gjyqësore të interesuara procedojnë me regjistrimin e transmetimit, dhe me marrjen e të dhënave të shkëmbyera.

e) Nëse kërkohet, organet gjyqësore që transmetojnë dhe marrin të dhënat, duhet të vënë në dispozicion të të interesuarit informacione lidhur me të dhënat e tij personale të transmetuara, si dhe mbi përdorimin që parashikohet të bëhet. Detyrimi për të ofruar informacione nuk ekziston më kur konsiderohet se interesi publik për mosdhënien e informacioneve është mbi intereresin e personit të interesuar për t'i marrë. Për më tej, e drejta e të interesuarit për të marrë informacione lidhur me të dhënat personale të transmetuara rregullohet nga ligjet, nga rregulloret, dhe nga procedurat e brendshme të vendeve kontraktuese palë, në territorin e të cilave drejtohet kërkesa për informacion. Para se të merret vendimi lidhur me komunikimin e informacioneve, organi që transmeton të dhënat, duhet të ketë mundësinë të

shprehë mendimin e tij.

f) Sipas dispozitave të ligjit, të rregulloreve dhe procedurave të brendshme, Palët Kontraktuese janë përgjegjëse për dëmet e shkaktuara kundrejt personave, për rrjedhojë të përpunimit të të dhënave në Palën Kontraktuese të interesuar. Ato konsiderohen përgjegjëse atëherë kur dëmi është shkaktuar nga transmetimi i të dhënave të pasakta, ose nga një transmetim nga ana e organeve gjyqësore që është kryer në dhunim të dispozitave të konventës.

g) Të dhënat e transmetuara ruhen vetëm për një periudhë të nevojshme për qëllim të komunikimit të tyre. Pala Kontraktuese e interesuar, vlerëson në kohën e duhur nevojën për ruajtjen e të dhënave.

h) Në çdo rast, mbi të dhënat ushtrohet mbrojtje të paktën në nive1in e mbrojtjes që pala marrëse i jep të dhënave analoge.

i) Palët Kontraktuese kërkojnë marrjen e masave të duhura për të garantuar dhe respektuar këtë dispozitë me anë të kontrolleve të efektshme. Palët Kontraktuese mund të transferojnë të tilla detyra kontrolli edhe tek organet e brendshme mbikëqyrëse.

TITULLI VI
DISPOZITA PËRFUNDIMTARE

Neni 23
Hyrja në fuqi

l. Kjo Marrëveshje hyn në fuqi ditën e parë të muajit vijues pas marrjes së njoftimit të dytë nga të dy njoftimet me të cilat palët njoftojnë përfundimin e procedurave të brendshme përkatëse.

2. Kjo Marrëveshje mund të kundërshtohet me shkrim në çdo moment. Kundërshtimi merr efekt nga dita e parë e muajit të gjashtë pas ditës në të cilën Pala tjetër Kontraktuese do të marrë njoftimin përkatës.

3. Kjo Marrëveshje pushon së qëni në fuqi edhe pa kundërshtimin e përmendur në paragrafin e mësipërm, nga data në të cilën Konventa për Ndihmë Juridike në Fushën Penale dhe Konventa Europiane mbi Ekstradimet, nuk do të kenë më efekte ndërmjet Palëve Kontraktuese. Në prani të njëri-tjetrit, të nënshkruarit, duke qenë plotësisht të autorizuar për këtë nga qeveritë përkatëse të tyre, firmosën këtë Marrëveshje.